

клонили въ ползѣ на православіе-то, и не слушали затова заповѣди-ты нити на самы-ты си краліе, нити пѣкъ нарядбы-ти на собственны-ты си сеймы. Най-послѣ Богъ осѣдиль смѣтителнѣ-тѣ Полшѣ, и орѣжіе-то на Екатеринѣ II-ѣ дало край на политическо-то ѣ сѣществуваніе. Тогава стары-ты Русскы области, кои-то страдахѣ подѣ иго-то ѣ: Бѣлороссія, Литва и Волинѣ ся завърнѣли пакѣ подѣ сѣнкѣ-тѣ на напрѣжне-го си отечество. Насилно направени-ти уніати на радо сѣрдце побѣрзали да ся върнѣтъ пакѣ подѣ мирныя прѣпорецѣ на Православнѣ-тѣ черковѣ. Още въ врѣмя-то на Екатеринѣ безѣ най-малко-то прѣнѣжденіе ся завърнѣли въ нейны-ты пазухы до 2.000,000 душѣ отѣ тѣхѣ. А на 1839 годинѣ и останѣли-ти ся прибрали пакѣ въ неѣ, безѣ да има сега вече тамѣ уніа.

ПОГЛѢДЪ.

Върху състояніе-то на ученіе-то въ Западнѣ-тѣ черковѣ слѣдѣ отцѣпваніе-то ѣ отѣ источнѣ-тѣ.

§. 95. Ученіе на папищаши-ты.

Западна-та черкова слѣдѣ отцѣпваніе-то си отѣ Источнѣ-тѣ, освѣтѣнѣ ученіе-то за исхожденіе-то на Св. Духа и отѣ Сына, и за Чистилище-то, кое-то ся развилѣ въ неѣ прѣзѣ IX-ый вѣкъ, приѣла и другы новы, противны на Евангелско-то ученіе, мѣдруваніа; тѣѣ прѣзѣ XII-ый вѣкъ тя заучила, че Св. Богородица съвѣсѣмѣ не была заражена отѣ прародителскыя грѣхѣ, и въобще много ся отклонила отѣ старо-то Православіе, както въ ученіе-то на вѣрѣ-тѣ, тѣѣ и въ черковны-ты си обряды.

Прѣзѣ XV-ый и особито прѣзѣ XVI-ый вѣкъ, на Тридентскыя Съборѣ (1545—1563 г.) тя провъзвела на догматическы стѣпень въ вѣроученіе-то си, и слѣдующы-ты несѣгласны въ вѣроученіе-то на Источнѣ-тѣ черковѣ нарядбы: 1) Папа-та само може да опрѣдѣлява сѣщыя смыслѣ на Св. Писаніе; 2) Той е най-вѣрховный законодатель на черковѣ-тѣ и лице, кое-то не грѣши; та само отѣ него іерарси-ти могѣтъ да получаютѣ правдины, да сѣдятѣ и священнодѣйствовать; 3) За никого, извѣнѣ Римскѣ-тѣ черковѣ, нѣма Спасеніе; 4) Заслугы-ты на Спасителя и на неговы-ты святіи сѣ неисчерпаемо-то богатство на черковѣ-тѣ, и глава-та